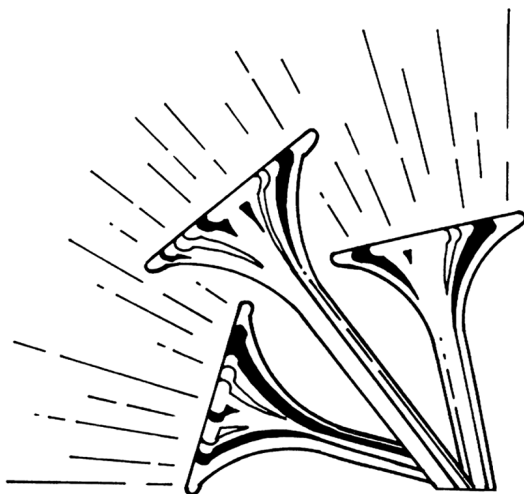

MISIONSKI BIBLIJSKI REDCI

Drugo tromjesečje 2023.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, uzeta su iz knjige
Ellen G. White, *Djela apostolska*,
Znaci vremena, Zagreb 2011.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2023.
Za internu uporabu

1. travnja 2023.

Sveti će suditi svijetu

“Zar ne znate da će sveti suditi svijetu? Pa ako ćete vi suditi svijetu, zar niste dostojni suditi u sitnicama?” (1. Korinćanima 6,2)

Među ozbiljnijim zlima koja su se razvila među korinćanskim vjericima bio je i povratak na mnoge ponižavajuće poganske običaje. ... Apostol je molio crkvu: “Uklonite zločinca između sebe!” “Zar ne znate”, upozoravao ih je, “da malo kvasca ukvasi sve tijesto? Očistite se od staroga kvasca da budete novo tijesto: ta već ste beskvasni.”

Drugo veliko zlo koje se pojavilo u crkvi bilo je što su se braća međusobno parničila na svjetovnom sudu. Postojalo je obilje odredaba za rješavanje teškoća među vjericima. Sam je Krist dao jasne upute o tome kako se trebaju rješavati takvi sporovi. “Ako li ti brat sagriješi,” savjetovao je Spasitelj, “pođi te ga ukori nasamo. Ako te poslušaj, dobio si svoga brata. Ako te ne poslušaj, dovedi još jednoga ili dvojicu sa sobom da sve, oslanjajući se na izjave dvojice ili trojice svjedoka, bude vjerodostojno. Ako ni njih ne poslušaj, saopći to Crkvi! Ako li ni Crkve ne poslušaj, smatraj ga poganinom ili carinikom! Zaista, kažem vam: što god svezete na zemlji, bit će svezano i na nebesima, i što god razriješite na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima.” (Matej 18,15-18)

Pavao je korinćanskim vjericima, koji su izgubili iz vida ovaj jednostavni savjet, jasnim riječima uputio upozorenje i ukor. “Usuđuje li se tko od vas,” pitao je, “ako ima parnicu s drugim, tražiti pravdu pred nepravednima, a ne pred svetima? Zar ne znate da će sveti suditi svijetu? Pa ako ćete vi suditi svijetu, zar niste dostojni suditi u sitnicama? Ne znate li da ćemo suditi anđelima! Koliko više onda u svagdašnjem! I sad, ako imate parnice o svagdašnjim stvarima, vi uzimate za suce one koji u Crkvi ništa ne vrijede! Neka vas je stid što sam prisiljen ovo govoriti! Tako, među vama nema ni jednoga mudra koji bi mogao rasuditi između svoga brata i brata! Mjesto toga brat protiv brata traži pravdu, i to pred nevjericima! Bez sumnje vam je već to nedostatak što uopće imate parnice među sobom. Zašto radije ne pretrpите nepravdu? ... Naprotiv, vi nanosite nepravdu i štetu, i to braći! Zar ne znate da nepravednici neće baštiniti kraljevstva Božjega?” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 190,191)

8. travnja 2023.

Proslavite Boga!

“Ne znate li da ne pripadate sebi jer ste kupljeni? Proslavite, dakle, Boga svojim tijelom!” (1. Korinćanima 6,19)

Sotona stalno nastoji u Božji narod unijeti nepovjerenje, otuđenost i pakost. Često ćemo biti kušani da osjećamo kako su nam povrijeđena prava, čak i kad nema pravog razloga za takve osjećaje. Oni kod kojih je ljubav prema sebi jača od njihove ljubavi prema Kristu i Njegovom djelu, stavit će svoj probitak na prvo mjesto i pribjeći gotovo svakom sredstvu da ga sačuvaju i zadrže. Čak i mnoge, nazič gled savjesne kršćane, oholost i samopoštovanje sprečava da u četiri oka priđu onima za koje misle da su u zabludi, da s njima u Kristovom duhu porazgovaraju i zajedno mole jedan za drugoga. Neki će čak, ako pomisle da su ih njihova braća povrijedila, ići na sud umjesto da slijede Spasiteljevo pravilo.

Kršćani ne trebaju ići pred građanske sudove da rješavaju neslaganje do kojeg može doći među vjernicima Crkve. Takve nesporazume trebaju riješiti sami ili uz pomoć Crkve, sukladno Kristovim uputama. Čak i ako mu bude učinjena nepravda, sljedbenik krotkog i poniznog Isusa radije će “pregorjeti štetu”, nego pred svijet iznijeti grijeh svoje braće u Crkvi.

Parnice među braćom sramota su za djelo istine. Kršćani koji odlaze na sud da bi se međusobno parničili, izlažu Crkvu ruganju njezinih neprijatelja i čine da sile tame likuju. Oni time ranjavaju Krista i javno Ga izlažu ruglu. Prezirući crkvenu vlast, oni pokazuju da preziru Boga koji je Crkvi dao tu vlast.

U svojem pismu Pavao je Korinćanima nastojao pokazati Kristovu silu koja ih može sačuvati od zla. Znao je da će, budu li prihvatili iznesene savjete, biti jaki u Gospodnjoj silnoj moći. Da bi im pomogao da se oslobode začaranosti grijeha i u strahu Božjem privedu svoju svetost k savršenstvu, Pavao im je predočio zahtjeve Onoga kome su u vrijeme obraćenja posvetili svoj život. “Vi ste Kristovi. ... Ne znate li da ne pripadate sebi jer ste kupljeni? Proslavite, dakle, Boga svojim tijelom!” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 191,192)

15. travnja 2023.

Hram Svetoga Duha

“Ili zar ne znate da je vaše tijelo hram Duha Svetoga, koji stanuje u vama i koji vam je dan od Boga?” (1. Korinćanima 6,19)

Apostol je otvoreno ukazao na posljedice odvrćanja od čistog i svetog življenja na pokvarene postupke u poganstvu. “Nemojte se varati!” pisao je. “Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici... ni lopovi, ni lakomci, ni pijanice, ni klevetnici, ni razbojnici neće baštiniti kraljevstva Božjega.” Molio ih je da vladaju nižim strastima i težnjama. “Ili zar ne znate”, pitao je, “da je vaše tijelo hram Duha Svetoga, koji stanuje u vama i koji vam je dan od Boga?”

Premda je imao izuzetne umne sposobnosti, Pavlov je život otkrivao silu rijetke mudrosti koja ga je obdarila brzinom zapažanja i sažaljivim srcem i dovodila ga u tjesnu vezu s drugima tako da je mogao poticati njihovu plemenitiju narav i nadahnuti ih da teže za uzvišenijim životom. Njegovo je srce bilo ispunjeno iskrenom ljubavlju za korinške vjernike. Čeznuo je da vidi kako očituju unutarnju pobožnost koja će ih učvrstiti u borbi protiv kušnji. Znao je da će im se na kršćanskom putu na svakom koraku usprotiviti Sotonina sinagoga i da će se svakodnevno morati boriti. Morat će se čuvati lukavog neprijatelja koji će im nametati stare navike i sklonosti, i uvijek bdjeti u molitvi. Pavao je znao da se viši kršćanski dosezi mogu postići samo s mnogo molitve i uz stalnu budnost, pa je to nastojao utisnuti u njihov um. Ali isto je tako znao da im je u razapetom Kristu ponuđena sila koja može obratiti dušu i božanski je prilagoditi da bude sposobna oduprijeti se svim kušnjama zla. S vjerom u Boga kao oklopom i Njegovom Riječju kao bojnim oružjem, oni će dobiti unutarnju snagu koja će im omogućiti da odbiju napade neprijatelja.

Vjericima u Korintu bilo je potrebno dublje iskustvo s Bogom. Još uvijek im nije bilo dovoljno jasno što znači gledati Njegovu slavu i preobražavati se iz karaktera u karakter. Vidjeli su tek prve zrake te slave. Pavao je želio da se ispune Božjom puninom, da upoznaju Njega, čiji je dolazak pouzdan kao zora, i nastave učiti dok ne steknu savršenu spoznaju evanđeoske vjere. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 192,193)

22. travnja 2023.

Važnost samosvladavanja

“Tako trčite da je odnesetem [nagradu!]” (1. Korinćanima 9,24)

U nadi da će u umove korinških vjernika živo utisnuti važnost odlučnog samosvladavanja, nepokolebljive trezvenosti i neumorne gorljivosti u Kristovoj službi, Pavao je u svojem pismu iznio dojmljivu usporedbu između kršćanske borbe i poznatih utrka koje su se u određenim vremenskim razmacima održavale u blizini Korinta. Od svih igara koje su se održavale među Grcima i Rimljanima, utrke su spadale među najstarije i najomiljenije. Njima su prisustvovali kraljevi, odličnici i državnici. U njima su sudjelovali mladići iz svih društvenih slojeva koji nisu prezali ni od kakvog napora i stege potrebne za stjecanje nagrade. Utrke su se odvijale prema strogim pravilima na koja se nitko nije mogao žaliti. Oni koji su željeli biti uvršteni u natjecanje za nagradu, prvo su morali proći naporne pripreme. Strogo je bilo zabranjeno štetno popuštanje apetitu ili bilo kojem drugom zadovoljstvu čime bi se umanjila umna ili tjelesna snaga. Da bi natjecatelj mogao računati na uspjeh u ovom odmjeravanju snage i brzine, mišići moraju biti snažni i gipki, a živci pod nadzorom. Svaki pokret mora biti proračunat, a korak brz i odlučan; tjelesna snaga mora dostići najvišu razinu.

Kad su se natjecatelji pojavili pred okupljenim mnoštvom, bila su objavljena njihova imena i jasno iznesena pravila utrke. Zatim su svi krenuli odjednom uz napetu pozornost gledatelja koji su ih sokolili u odlučnosti da pobijede. Suci su sjedili blizu cilja da bi mogli pratiti utrku od početka do kraja i dodijeliti nagradu pravom pobjedniku. Ako je netko prvi došao na cilj, a poslužio se nezakonitim stjecanjem prednosti, nije dobio nagradu.

U ovim natjecanjima trkači su se izlagali velikoj opasnosti. Neki se nikad nisu oporavili od velikog tjelesnog napora. Nije bilo neobično da neki natjecatelji za vrijeme utrke padnu krvareći na usta i nos, a katkad se dogodilo da je natjecatelj pao mrtav u trenutku kad je bio nadomak pobjedi. Ali ni mogućnost doživotne povrede ili smrti nije smatrana prevelikim rizikom u usporedbi s čašću kojom je bio nagrađen uspješni natjecatelj. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 194,195)

29. travnja 2023.

Neraspadljivi vijenac

“Svaki se natjecatelj uzdržava u svim stvarima...” (1. Korinćanima 9,25)

Spominjući ove utrke kao sliku kršćanske borbe, Pavao je istaknuo prijeko potrebnu pripremu za uspjeh natjecateljâ u utrci — stegu, umjerenu prehranu, potrebu za triježnošću. “Svaki se natjecatelj uzdržava u svim stvarima”, izjavio je. Trkači su odbacili svako popuštanje koje bi moglo oslabiti njihovu tjelesnu snagu, a stalnim vježbanjem dali su mišićima snagu i izdržljivost da bi, kad dođe dan natjecanja, mogli izdržati najveći napor. Koliko je važnije da kršćanin, čiji su vječni interesi na kocki, podloži apetit i osjećaje razumu i Božjoj volji! On ne smije dopustiti da mu pozornost odvuku zabave, užici ili lagodan život. Sve svoje navike i osjećaje mora podložiti čvrstoj stezi. Razum, prosvjetljen naučavanjem Božje riječi i vođen Božjim Duhom, mora držati uzde nadzora.

Kad to učini, kršćanin mora uložiti najveći napor da bi pobijedio. U korintskim igrama su natjecatelji u posljednjih nekoliko koraka u utrci učinili krajnji napor da zadrže nesmanjenu brzinu. Tako će i kršćanin, kako se približava cilju, uložiti još veću gorljivost i odlučnost nego na početku utrke.

Pavao prikazuje razliku između pobjednikova lovorova vijenca koji vene, i vijenca besmrtno slave koju će dobiti onaj tko pobjednički trči u kršćanskoj utrci. Oni trče, izjavljuje, “da dobiju raspadljivi vijenac, a mi neraspadljivi”. ... Mi trčimo za beskrajno vredniju nagradu, za krunu vječnog života. Koliko bismo trebali biti pažljiviji u nastojanju, koliko spremniji na žrtvu i samoodricanje! ...

“Odbacimo od sebe svako breme i grijeh koji lako zavodi, te ustrajno trčimo na utakmici koja nam je određena! Uprimo pogled u začetnika i završitelja vjere, u Isusa.” (Hebrejima 12,1.2) Zavist, zloba, zle misli, klevetanje, lakomost — to su bremena koja kršćanin mora odbaciti da bi mogao uspješno trčati utrku za besmrtnost. Bez obzira na žrtvu, treba odložiti svaku naviku ili postupak koji vodi grijehu i nanosi sramotu Kristu. Blagoslove Neba ne može primiti čovjek koji krši vječna načela pravde. Jedan njegovani grijeh dovoljan je da dovede do kvarenja karaktera i zavede druge. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 195,196)

6. svibnja 2023.

Najvažnija je nagrada!

“Ne znate li da u trkalištu svi trkači trče, ali samo jedan dobiva nagradu!” (1. Korinćanima 9,24)

Nakon što su se opredijelili za samoodricanje i strogu stegu, natjecatelji u drevnim igrama uopće nisu bili sigurni da će pobijediti. “Ne znate li”, rekao je Pavao, “da u trkalištu svi trkači trče, ali samo jedan dobiva nagradu.” Koliko se god trkači trudili, samo jedan dobiva nagradu. Samo je jedna ruka mogla uhvatiti željeni vijenac. Neki su mogli uložiti krajnje napore da dobiju nagradu, ali kad su pružili ruku da je uzmu, drugi je, samo trenutak prije njih, zgrabio željeno blago.

Ali u kršćanskoj borbi nije tako. Nitko tko se drži uvjeta neće biti razočaran na kraju utrke. Nitko tko je ozbiljan i ustrajan, neće doživjeti neuspjeh. Ne dobivaju utрку hitri ni boj hrabri. Najslabiji sveti kao i najjači može ponijeti vijenac besmrtnе slave. Pobijediti mogu svi koji snagom božanske milosti usklade život s Kristovom voljom. Život u potpunosti usklađen s načelima iznesenim u Božjoj riječi ljudi često smatraju nevažnim — previše beznačajnim da bi zaslužio pozornost. Ali imajući na umu koliki je ulog, ništa nije sitnica što može pomoći ili spriječiti. Svaki postupak znači određenu težinu na vagi koja određuje životnu pobjedu ili poraz. A nagrada koju dobivaju oni koji pobijede bit će u omjeru prema snazi i ozbiljnosti kojom su se trudili.

Apostol je samog sebe usporedio s čovjekom koji sudjeluje u utrci nastojeći svom snagom steći nagradu. “Ja stoga tako trčim,” kaže, “ne kao u nepouzdanu; tako dajem udarce, ne kao onaj koji mlati vjetar. Naprotiv, ja bijem svoje tijelo i vučem ga kao roba, da sâm ne budem odbačen pošto sam drugima propovijedao.” Da u kršćanskoj utrci ne bi trčao na nesigurno ili nasumce, Pavao se podvrgnuo ozbiljnoj pripremi. Riječi “krotim svoje tijelo” (DF) doslovce znače da strogom stegom potiskuje želje, pobude i osjećaje. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 196,197)

13. svibnja 2023.

Najveća prednost

“Štoviše, sve sada gubi u mojoj cijeni svoju vrijednost zbog najveće prednosti: spoznajete Krista Isusa.” (Djela 19,26)

Pavao se bojavao da bi, nakon što je drugima propovijedao, sâm mogao biti odbačen. Bio je svjestan da, ne provede li u svojem životu načela u koja je vjerovao i koja je propovijedao, rad za druge njemu samome neće biti od koristi. Njegove riječi, utjecaj, odbijanje da zadovoljava svoje prohtjeve, sve to mora pokazati da njegova vjera nije samo zvanje, već svakidašnja živa povezanost s Bogom. Pred sobom je stalno imao samo jedan cilj koji je nastojao dosegnuti s najvećom ozbiljnošću — pravednost “koja dolazi od Boga na osnovi vjere” (Filipljanima 3,9).

Pavao je znao da njegova borba protiv zla neće završiti dokle god živi. Bio je stalno svjestan potrebe da se mora dobro čuvati da zemaljske želje ne nadvladaju duhovnu gorljivost. Svim snagama nastavio se boriti protiv urođenih sklonosti. Uvijek je pred sobom imao ideal koji je želio postići, a ovaj je ideal nastojao doseći poslušnošću Božjem zakonu. Svoje riječi, postupke i osjećaje — sve je to pokorio nadzoru Božjeg Duha.

Upravo je ovu iskrenu namjeru — da pobijede u utrci za vječni život — Pavao želio vidjeti u životu korinških vjernika. Znao je da je pred njima, da bi mogli dostići Kristov ideal, životna borba u kojoj neće biti odmora. Molio ih je da se trude u okviru Zakona, da iz dana u dan teže za pobožnošću i moralnim savršenstvom. Molio ih je da odlože svako breme i žure naprijed prema cilju savršenstva u Kristu.

Pavao je Korinćanima ukazao na iskustvo drevnih Izraelaca, na blagoslove kojima je bila nagrađena njihova poslušnost i na kazne koje su uslijedile zbog prijestupa. Podsjetio ih je kako su Hebreji na čudesan način bili izvedeni iz Egipta pod zaštitom oblaka danju i stupom od ognja noću. ... Židovi su tijekom cijelog putovanja imali Krista za vođu. Udarena stijena prikazivala je Krista koji je bio izranjen za grijeha ljudi da bi svima njima mogla poteći rijeka spasenja. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 197,198)

20. svibnja 2023.

Neka sve bude na slavu Božju

“Dakle, tko misli da stoji, neka pazi da ne padne!” (1. Korinćanima 10,12)

Bez obzira na naklonost koju je Bog pokazao prema Hebrejima, zbog njihove silne želje za užicima koje su ostavili u Egiptu i zbog njihova grijeha i buntovnosti, snašla ih je Božja kazna. Apostol je upozorio vjernike u Korintu da uzmu u obzir pouke sadržane u iskustvu Izraela. “To se dogodilo nama za primjer,” izjavio je, “da ne čeznemo za zlim stvarima, kao što su oni čeznuli.” Pokazao im je kako je ljubav prema udobnosti i zadovoljstvima pripremila put grijesima koji su izazvali Božju osvetu. Kad su sinovi Izraelovi sjeli da jedu i piju pa ustali da igraju, odbacili su Božji strah i poklonili se zlatnom teletu koje su načinili da prikazuje Boga. Nakon što su sudjelovali u razuzdanom slavlju povezanom sa štovanjem Baala Peorskog, mnogi su se Hebreji odali razvratu. Tako su izazvali Božju srdžbu i na Njegovu je zapovijed “u jedan dan palo dvadeset i tri tisuće” ljudi.

Apostol je upozorio Korinćane: “Dakle, tko misli da stoji, neka pazi da ne padne!” Ako postanu hvalisavi i samopouzdana, a zanemare budnost i molitvu, past će u strašan grijeh i time na se navući Božju srdžbu. No Pavao nije želio da ih svlada malodušnost ili obeshrabrenje. Dao im je sigurnost. “Bog je vjeran i neće dopustiti da budete kušani preko vaših snaga, nego će vam zajedno s kušnjom dati sretan ishod, da je možete podnijeti.”

Pavao je pozivao svoju braću da sama ocijene kako će njihove riječi i djela utjecati na druge, i da ne čine ništa, koliko god nedužno bilo samo po sebi, što bi izgledalo kao da odobravaju idolopoklonstvo ili da vrijeđaju osjećaje nekoga tko je možda slab u vjeri. “Prema tome, bilo da jedete, bilo da pijete, bilo da što drugo činite, sve činite na slavu Božju! Ne budite na sablazan ni Židovima, ni Grcima, ni Crkvi Božjoj.” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 198,199)

27. svibnja 2023.

Važnost ljubavi

“Kad bih imao dar proricanja i znao sve tajne i sve znanje; kad bih imao puninu vjere, tako da bih brda premještao, a ljubavi ne bih imao, bio bih ništa.” (1. Korinćanima 13,2)

Apostolova upozorenja upućena korintskoj crkvi primjenjiva su na sva vremena i posebno prilagođena našem dobu. Pod idolopoklonstvom nije mislio samo na štovanje idola, već na služenje sebi, na ljubav prema udobnosti, zadovoljavanje apetita i osjetila. Samo ispovijedanje vjere u Krista i hvalisavo poznavanje istine ne čini čovjeka kršćaninom. Religija koja nastoji samo zadovoljiti oko, uho i okus, ili odobrava popuštanje sebi, nije Kristova religija.

Uspoređujući Crkvu s ljudskim tijelom, apostol prikladno prikazuje prisn i skladan odnos koji treba vladati među svim vjernicima Kristove Crkve. “Mi smo svi”, pisao je, “kršteni jednim Duhom u jedno tijelo, ... bilo Židovi bilo Grci, bilo robovi bilo slobodnjaci. I svi smo napojeni jednim Duhom. Jer tijelo se ne sastoji od jednoga uda, već od mnogih. Ako noga rekne: ‘Budući da nisam ruka, ne pripadam tijelu’, tim ne prestaje pripadati tijelu. ... Kad bi sve tijelo bilo oko, gdje bi bio duh? Kad bi sve bilo sluh, gdje bi bio njuh? Ali je Bog udove, i to svaki pojedini od njih, razmjestio na tijelu kako je htio. Kada bi svi oni bili jedan ud, gdje bi bilo tijelo? Udovi su mnogi, a tijelo je jedno. Ne može oko reći ruci: ‘Ne trebaš mi’, ili opet glava nogama: ‘Ne trebate mi.’ ... Ako pati jedan ud, s njime pate svi udovi. Ako se jednome udu iskazuje čast, s njim se raduju svi udovi. Vi ste tijelo Kristovo, a pojedinci udovi.”

Zatim je riječima, koje su do današnjeg dana nadahnuće i ohrabrenje muževima i ženama, istaknuo važnost ljubavi koju Kristovi sljedbenici trebaju njegovati: “Kad bih ljudske i andeoske jezike govorio, a ljubavi ne bih imao, bio bih mjed što ječi, ili cimbal što zveči. Kad bih imao dar proricanja i znao sve tajne i sve znanje; kad bih imao puninu vjere, tako da bih brda premještao, a ljubavi ne bih imao, bio bih ništa. Kad bih na hranu siromasima razdao sve svoje imanje, kad bih tijelo svoje predao da se sažeže, a ljubavi ne bih imao, ništa mi koristilo ne bi.” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 199)

3. lipnja 2023.

Vjera, ufanje i ljubav

“Sada ostaje vjera, ufanje i ljubav — to troje — ali je najveća među njima ljubav.” (1. Korinćanima 13,13)

Bez obzira na to koliko visoko bilo znanje, onaj čije srce nije ispunjeno ljubavlju za Boga i bližnje, nije pravi Kristov učenik. Premda može imati veliku vjeru i moć da čak čini čuda, njegova bi vjera bez ljubavi bila bezvrijedna. On može pokazati veliku darežljivost; ali kad bi, iz neke druge pobude osim iskrene ljubavi, razdao sav imetak da nahrani gladne, ovim činom ne bi stekao Božju naklonost. U svojoj revnosti mogao bi čak umrijeti mučeničkom smrću, ali ako nije potaknut ljubavlju, Bog bi ga smatrao zavedenim zanesenjacom ili častoljubivim licemjerom.

“Ljubav je strpljiva, ljubav je dobrostiva; ljubav ne zavidi, ne hvasta se, ne oholi se.” Najčišća radost proizlazi iz najdublje poniznosti. Najjači i najplemenitiji karakteri izgrađuju se na temelju strpljenja, ljubavi i pokornosti Božjoj volji.

Ljubav “nije nepristojna, ne traži svoje, ne razdražuje se, zaboravlja i prašta zlo”. Ljubav slična Kristovoj nalazi najpovoljnije tumačenje tuđih pobuda i djela. Ona ne ističe nepotrebno ničije pogreške; ne sluša znatizeljno nepovoljne izvještaje, već nastoji zapaziti dobre osobine drugih.

Ljubav ... “nigda ne prestaje”. Ona nikad ne gubi svoju vrijednost; ona je nebeska osobina. Onaj tko je posjeduje, unijet će je kao skupoćjeno blago kroz vrata Božjeg grada. “Sada ostaje vjera, ufanje i ljubav — to troje — ali je najveća među njima ljubav.”

Među korintskim vjernicima koji su snizili moralno mjerilo bili su neki koji su napustili neke od osnovnih elemenata svoje vjere. Neki su otišli tako daleko da su nijekali nauk o uskrsnuću. Pavao se ovom krivovjerju suprotstavio jasnim svjedočanstvom o nedvojbenim dokazima Kristova uskrsnuća. Rekao je da je Krist, nakon svoje smrti, “treći dan, suglasno Pismima, uskrsnuo”, nakon čega “se ukazao Kefi, potom Dvanaestorici. Zatim se ukazao braći kojih je bilo zajedno više od pet stotina, od kojih većina još i sada živi, a neki su već pomrli. Potom se ukazao Jakovu, pa onda svim apostolima. A naposljetku, ukazao se i meni kao nedonoščetu”. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 199,200)

10. lipnja 2023.

Napredovanje u Božjem djelu

“Ali hvala Bogu koji nam daje pobjedu po našem Gospodinu Isusu Kristu!” (1. Korinćanima 15,57)

Apostol je s uvjerljivom snagom iznio veliku istinu o uskrsnuću. “Ako li nema uskrsnuća mrtvih,” dokazivao je, “onda ni Krist nije uskrsnuo! Ako li Krist nije uskrsnuo, onda je neosnovano naše propovijedanje, neosnovana je i vaša vjera. Tad izlazi da smo i lažni svjedoci Božji jer smo svjedočili da je Bog uskrisio Krista, kojega nije uskrisio, ako zbilja mrtvi ne uskršavaju. Ako, naime, mrtvi uistinu ne uskršavaju, ni Krist nije uskrsnuo. A ako Krist nije uskrsnuo, bez ikakve je vrijednosti vaša vjera; vi ste još u svojim grijesima. Tada i oni koji u Kristu umriješe, izginuše. Ako se samo u ovome životu uzdamo u Krista, najbjedniji smo od svih ljudi. Ali sad, Krist je uskrsnuo od mrtvih. On je prvenac umrlih.”

Apostol je misli korinćanske braće usmjerio prema trijumfu jutra uskrsnuća, kad će uskrsnuti svi sveti koji spavaju da zauvijek žive sa svojim Gospodinom. “Kazujem vam tajnu”, izjavio je apostol, “svi nećemo umrijeti, ali ćemo se svi preobraziti, u jedan hip, u tren oka, na glas posljednje trube; zatrubit će truba i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi, a mi ćemo se preobraziti, jer treba da se ovo raspadljivo tijelo obuče neraspadljivošću i da se ovo smrtno tijelo obuče besmrtnošću. A kad se ovo raspadljivo tijelo obuče neraspadljivošću i ovo smrtno tijelo besmrtnošću, tada će se ispuniti pisana riječ: ‘Pobjeda proguta smrt. Gdje je, smrti, tvoja pobjeda? Gdje je, smrti, tvoj žalac?’... Ali hvala Bogu koji nam daje pobjedu po našem Gospodinu Isusu Kristu!”

Vjerne očekuje slavna pobjeda. Svjestan mogućnosti koje se nalaze pred korinćanskim vjernicima, apostol im je nastojao iznijeti ono što će ih uzdići iznad sebičnog i osjetilnog, što proslavlja život s nadom u besmrtnost. Ozbiljno ih je opominjao da budu vjerni svojem uzvišenom zvanju u Kristu. “Braćo moja ljubljena,” molio ih je, “budite čvrsti, nepokolebljivi, uvijek napredujte u djelu Gospodnjem, svjesni da vaš trud u Gospodinu nije uzaludan!” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 200,201)

17. lipnja 2023.

Bog tješi vjernike

“Naprotiv, u svakom smo pogledu bili u nevolji: izvana borbe — iznutra zebnje.” (2. Korinćanima 7,5)

Pavao je iz Efeza krenuo na još jedno misijsko putovanje tijekom kojega je namjeravao ponovo posjetiti mjesta prijašnjeg rada u Europi. Zadržao se neko vrijeme u Troadi gdje je propovijedao Kristovu Radosnu vijest; tamo je našao neke koji su bili spremni slušati Njegovu vijest. Poslije će o svojem radu u tom gradu reći da mu se “otvoriše vrata u Gospodinu”. Ali koliko god bili uspješni njegovi napori, nije mogao dugo ostati u Troadi. Na srcu mu je teško počivala “briga za sve crkve”, a posebno za crkvu u Korintu. Nadao se da će u Troadi sresti Tita i tako od njega saznati kako su primljene riječi savjeta i ukora koje je poslao braći u Korintu, ali se u tome razočarao. O ovom je doživljaju pisao: “Ne imadoh duševnog mira budući da tu ne nadoh svoga brata Tita.” Zato je napustio Troadu i prešao u Makedoniju gdje je u Filipima sreo Timoteja.

Tijekom tog razdoblja tjeskobe zbog crkve u Korintu Pavao se nadao najboljem, ali katkad ga je svladao osjećaj najdublje tuge jer se bojao da vjernici mogu pogrešno shvatiti njegove savjete i upozorenja. “Naše slabo ljudsko biće nije imalo nikakva mira”, pisao je poslije. “Naprotiv, u svakom smo pogledu bili u nevolji: izvana borbe — iznutra zebnje. Ali Bog, koji tješi potištene, utješi nas Titovim dolaskom.”

Ovaj vjerni vjesnik donio je radosne vijesti o izvanrednoj promjeni koja se zbila među korintskim vjernicima. Mnogi su prihvatili upute sadržane u Pavlovom pismu i pokajali se za svoje grijehе. Njihov život više nije bio na sramotu kršćanstva, već je vršio snažan utjecaj u prilog praktične pobožnosti. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 203,204)

24. lipnja 2023.

Nošenje bremena za crkve

“Neka je hvaljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svakovrsne utjehe...” (2. Korinćanima 1,3)

Ispunjen radošću, apostol je poslao novo pismo korintskim vjernicima iskazujući radost srca zbog promjene koja se u njima dogodila: “Zbilja, ako sam vas i ražalostio poslanicom, nije mi žao. Ako sam i žalio...” Mučen strahom da će prezreti njegove riječi, katkad se kajao što im je tako odlučno i oštro pisao. “... Sad se radujem,” nastavio je, “ne zbog toga što ste postali žalosni, nego zbog toga što vas je ta žalost dovela k obraćenju. Vi ste se ražalostili po promisli i volji Božjoj, tako da od nas ne pretrpите nikakve štete. Žalost, naime, koja je po promisli i volji Božjoj rada spasonosno i stalno obraćenje.” Zato će pokajanje, do kojeg dolazi zahvaljujući utjecaju božanske milosti na srce, dovesti do priznanja i odbacivanja grijeha. Takvi su bili plodovi koje je apostol vidio u životu korintskih vjernika. ...

Pavao je već neko vrijeme u duši nosio breme za crkve — tako teško da ga je jedva mogao nositi. Lažni učitelji nastojali su uništiti njegov utjecaj među vjernicima i nametali su svoja naučavanja umjesto evandeoske istine. Nedoumice i obeshrabrenja kojima je Pavao bio okružen vidljivi su iz ovih riječi: “Bijasmo prekomjerno, preko snage, opterećeni te smo već strepili i za život.” (DF)

No sada je bio uklonjen jedan uzrok brige. Na vijest o tome da su Korinćani prihvatili pismo koje im je uputio, Pavao je počeo riječima radosti: “Neka je hvaljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svakovrsne utjehe, koji nas tješi u svoj našoj nevolji tako da mi možemo svakovrsnom utjehom, kojom nas same tješi Bog, tješiti one koji se nalaze ma u kakvoj nevolji. Zaista, kao što se patnje Kristove preobilno izlijevaju na nas, tako preobilna biva i naša utjeha po Kristu. Ako podnosimo nevolje, to je za vašu utjehu i spasenje. Ako primamo utjehu, to je za vašu utjehu koja vam omogućuje da strpljivo podnosite iste patnje koje i mi podnosimo. Naša je nada za vas čvrsta, jer znamo da ćete, kao što dijelite s nama patnje, tako dijeliti i utjehu.” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 204)

Bog nas je pozvao i ovlastio da u našim svakodnevnim druženjima s ljudima promičemo Njegovu ljubav i širimo Radosnu vijest o spasenju od grijeha i vječnom životu.

Prema svojem obećanju, Isus dolazi poraziti zlo; On će obnoviti Zemlju i uspostaviti svoje kraljevstvo u kojem će spašeni živjeti zauvijek.

Prenesimo spoznaju o tome svakome do koga nam je stalo — poznatim i nepoznatim ljudima, pomažući se dostupnim knjigama, časopisima, traktatima, cd-ima i dvd-ima, internetskim izvorima, proučavanjem Biblije s pojedincima ili u malim skupinama.

Pozivajmo ljude na biblijska predavanja, evangelizacije, tribine, koncerte, na uključivanje u Dopisnu biblijsku i Dopisnu zdravstvenu školu, na humanitarne akcije te na zdrav, osmišljen i ispunjen život.

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com